

mor so namenjeni. Divje živali so v tem predelu še nevarnejše kot drugod v Sloveniji, ker jih je predvsem več.

— Marjan Raztresen

DVOJNI ODMEV

Rada bi Vam predlagala nekaj za Planinski vestnik. Sem stalna naročnica PV od leta 1949 in mi je to najbolj priljubljena revija. Nekaj časa sem imela občutek, da daje PV prednost člankom, ki obravnavajo plezalske dosežke naših alpinistov doma in v tujini in so bili v resnici objavljeni nekateri suhoparni opisi plezalskih smeri. Sedaj pa je vsebina pestra in lahko vsak najde, kar mu ugaja.

Opažam pa v dnevnem časopisju in drugih medijih, na primer RTV, da je delo Planinske zveze in njenih članov premalo cenjeno, odrinjeno na račun senzacionalnih člankov. Zelo mi je ugajal prispevek, ki je kritično ocenil podarjanje turističnega nageljna za gostinskega delavca, vendar pa bi ga zaslužili tudi planinci, ki so očistili smeti na tollkih planinskih poteh, predvsem pa na Triglavu, kamor zahaja tudi dosti inozemskih planincev.

Predlagala bi, da bi v Planinskem vestniku uvedli nekako rubriko, v kateri bi bile pripombe v zvezi z vsebino PV in drugih medijev, pojasnila, predlogi in vprašanja. Naslov prepustim Vam, da ne bi bilo preveč podobno Pismom bralcev, ker bi morala ta rubrika imeti kratke zgoščene vsebine. Mislim, da je precej problemov, ki bi jih marsikateri bralec rad objavil v Planinskem vestniku.

Jožica Kabaj, Maribor

Vsem ljudem stoodstotno ni mogoče ugoditi, tako tudi ne vsem bralcem Planinskega vestnika. Čeprav se uredniški odbor trudi, da bi zadovoljil vsem okusom planinskega bralstva, občasno sliši z vseh strani očitke: za »klasične« gornike in planinske izletnike je vedno preveč alpinizma, za proste plezalce je premalo poročil o prostem plezanju, alpinistom se zdijo dolgočasni opisi »šodranja« po gorskih poteh, gorski reševalci bi imeli radi več prispevkov o gorskem reševanju, markacisti in popraviljalci poti o svoji dejavnosti, planinska društva naj bi bila vsa po vrsti odrinjena na rob dogajanj v Planinskem vestniku, ker Vestnik o njih premalo piše.

Pa je mogoče na straneh naše revije prebrati o vsem tem in še o marsičem drugem. Tisti, ki nemara pogrešajo čisto praktične napotke, kam naj bi hodili na planinske izlete, jih najdejo prav v vsaki številki: mar niso opisi hkrati tudi vabilo na tisto pot in na tisti vrh?

Kar zadeva turistični nagelj, ki naj bi ga dobil tudi kakšen planinec ali delovna planinska enota, je treba povedati, da je takšno priznanje dobilo že več planincev in planinskih skupin ali komisij pri Planinski zvezi Slovenije.

Kar pa zadeva planinska pisma bralcev, že imamo v Planinskem vestniku takšno rubriko: to so Odmevi, v katerih objavimo vsako tehtno pismo, ki sodi sem. Tako kot doslej bomo prav radi objavili vsako pismo, ki bi lahko bilo zanimivo za najširši krog planinskih bralcev.

Uredništvo

društvene novice

Janezu Tomincu v spomin

Že precej mesecev je minilo, odkar smo se poslovili od svojega dobrega in nad vse delovnega tajnika Planinskega društva Blagajana iz Polhovega Gradca Janeza Tominca. Težko se je sprijazniti z resnico, da ga ni več med nami, posebno še, ker je bil star komaj 29 let. Bolezni kljub zdravniškemu posredovanju ni bilo mogoče ozdraviti, le odložiti je bilo mogoče neizbežen konec.

Kot da bi slutil, da mu ni odmerjeno dolgo življenje, se je po tej operaciji začelo njegovo najbolj delovno obdobje. Neizbrisno je ostalo njegovo delo med planinskimi prijatelji, saj je bil med drugim eden od ustanoviteljev planinskega društva v kraju. S požrtvovalnim delom in privrženostjo je znal poiskati najboljši način in je s tem dal zgled, da tudi tako majhno planinsko društvo, kot je naše, lahko pripravi tak praznik, kot je planinski tabor ljubljanskih planinskih društev, kakršnega smo pripravili maja 1985. leta.

Organiziral je več izletov za nas, svoje planince. Ljudje so mu zaupali in verjeli v uspeh, ki ga je načrtoval, ter se skupaj z njim veselili vsakega organiziranega srečanja.

Prehobil je precej slovenskih gorá, še posebno pogosto domače hribe, in sicer kot planinec in kot smučar, na teh pohodih pa je spoznaval naravo in ljudi v njej ter vedno spodbujal k pravilnemu sožitju med njimi. Njegovo veselje in delo je bila njegova odlika tudi v osebnem življenju. Izbral si je sorodno življenjsko družico Ireno, ki mu je vedno v vsem stala ob strani in mu pomagala. V družini sta se rodila iztok in Vesna, tej svoji družini pa je Janez želel dati nov dom in novo srečo. Nadaljeval je tudi študij računalništva na Ekonomski fakulteti, da bi prišel do novih spoznanj in do novih znanj, kar bi bila tako zanj kot za njegovo družino in njegovo okolje dodatna sreča.

Nekaj mesecev pred smrtjo nas je prosil, naj bi ga začasno oprostili tajniških nalog,

kot razlog pa je navedel pospešeno zidavo nove hiše. Verjeli smo mu, čeprav je tedaj morda že čutil nov izbruh bolezni.

Ob grobu smo obljubili, da bomo ob življenjski minljivosti, ki ji ni mogoče ubežati, skušali njegovim domačim ublažiti bol: ne z materialnimi dobrinami ali z denarjem, pač pa z dobrimi deli.

Na svojih poteh se bomo Janeza Tomınca radi spominjali. Naj mirno počiva v osrčju domačih hribov in v svetu, ki ga je imel tako rad!

PD Blagajana

Priznanje Viktorju Kojcu

Viktor Kojc, legenda mesta Šoštanja in tudi Šaleške doline ter občine Velenje, je letos dobil najvišje priznanje občine in nagrado za življenjsko delo na področju kulture in prosvete. To je bil edini letošnji nagradenec ob občinskem prazniku v občini Velenje. Čeprav v obrazložitvi ob podelitvi nagrade niso bile posebej omenjene nagradjenčeve zasluge za planinstvo, lahko Viktorju Kojcu planinci za nagrado čestitamo glede na to, da ga predvsem prebivalci Šaleške doline poznajo kot prizadevnega planinca, ki je bil izredno dejaven predvsem v PD Šoštanj.

Priznanja PZJ ...

Planinska zveza Slovenije je iz pisarne Planinske zveze Jugoslavije prejela odličja, ki jih je podelilo predsedstvu jugoslovanske zveze na sestanku 12. in 13. maja letos. Iz Slovenije so ta priznanja dobili naslednji:

Plaketo PZJ je dobil alpinist Tomo Česen.

Zlate značke so dobili Tone Benda, Franc Mulej, Janez Jeglič, Silvo Karo, Milan Likar, Metod Kovač, Peter Lavrič, Joško Lorenec, Ladislav Jirasko, Jože Markelj, Stanko Jaki, Miroslav Marolt, Franc Ojsteršek, Božo Jordan, Rudi Mlekuž, Viktor Drnovšek, Ignac Prašnikar in Branko Šalamun.

Srebrne značke PZJ so prejeli Alojz Klinar, Anton Soklič, Franc Žlebnik, Jurij Buruta, Karel Brečko, Franci Jerman, Ciril Cunder, Boris Knapič, Vilma Mavec, Mitja Šavli, Vlado Šorli, Stane Šorman, Jože Kosmač, Miro Marušič, Pavel Makuc, Marjan Ručigaj, Miro Štebe in Marjan Olenik.

... in priznanja PZS

V obdobju med dvema sejama upravnega odbora Planinske zveze Slovenije je predsedstvo PZS podelilo naslednja odličja:

Iz PD Brežice so dobili zlati znak PZS Tone Ajster, Štefan Grahek, Francka Pečnik, Andrej Srpčič, Viktor Sunčič in Marija Veble, srebrni znak Mehmed Kolasevič (iz PD Vlačič iz Travnika), Ivan Veble in Angelca Verstovšek, bronasti znak Jože Ajster, Anton Hribar, Ivan Kostanjšek,

Stanka Ogorevc in Ivan Tomše, pohvale pa Davor Lipej, Biserka Pavlek, Marija Štajner, Iztok Trebušak in Helena Vogrinc.

Iz PD Matica — Murska Sobota je dobil bronasti znak Mirko Potisk.

Iz PD Radlje ob Dravi sta dobila bronasta znaka Anton Katrašnik in Matilda Verdnik.

Iz PD Gorenje Fecro so dobili bronaste znake Ana Bastl, Silva Lavre, Majda Matvos, Janez Senica, Breda Šmon in Alojz Štruc.

Iz PD Žiri sta prejela srebrna znaka Andrej Starman in Pavle Zakelj, bronasta pa Janez Kosmač in Valentin Lukan.

Iz PD Rašica je dobila zlati znak PZS Marija Frantar.

Iz Velenja je dobil zlati znak PZS Jože Volk, srebrnega Borut Cigala, bronaste pa Todor Dmitrovič, Ivan Funtek, Jožica Hleb, Peter Klemenšek, Marjan Kubale, Dragica Lesnjak, Franc Lesnjak, Melhior Pirc in Zdenka Verzelak.

Iz PD Prebold sta dobila bronasta znaka Roman Kostanjšek in Zlatko Kostanjšek.

Poleg tega so podelili srebrni znak PZS Sergeju Prešernu, slovenskemu izvedencu UNICEF, ki je že več let zaposlen v Katmanduju in ki je ves ta čas znatno pomagal vsem našim odpravam in trekinškim skupinam pri urejanju včasih zelo zamotanih formalnosti.

Srebrni znak PZJ bo dobil Marjan Rovan iz PD Brežice in zlati znak PZJ Marija Štremfelj iz PD Kranj (za izreden dosežek).

Sodelovanje tolminske GRS s CNSAS Borgo

Konec septembra je dvanajst članov GRS Tolmin, ki vključuje enote Kobarid, Podbrdo in Tolmin, obiskalo pokrajino Trento. Tako smo na željo italijanskih kolegov — članov reševalne postaje CNSAS Borgo vrnili lanski obisk, ko smo imeli na planini Razor skupno reševalno vajo.

Začetki tega sedaj že plodnega sodelovanja segajo dobri dve leti nazaj. Takrat se je na kongresu mednarodne reševalne organizacije IKAR na temo »Varne gore« v Pinzoli načelnik tolminske postaje GRS Janko Koren seznanil z njihovim načelnikom Frankom Gioppijem. Stiki so se potem nadaljevali in tako je lansko leto oktobra prišlo do prve skupne dvodnevne vaje na Planini Razor. Takrat smo si člani obeh postaj izmenjali obilo izkušenj na področju tehnike reševanja in organizacije. Tolminski postaji pa so Italijani darovali tudi sodobna reševalna nosila, karšna uporabljajo pri reševanju pri njih.

V čem so bistvene razlike med našo in njihovo tehniko reševanja in opremo?

Naša reševalna organizacija je podobna avstrijski, ki uporablja drugačne tehnike reševanja. Italijani uporabljajo vravno tehniko, medtem ko Avstrijci uporabljajo jeklenice. Avstrijski sistem (in tudi naš) je